

Húsvéti Hírlevél

A Budaörsi Református Egyházközség hírlevele 2009. Húsvétján

NAGYPÉNTEK

„Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak. Halálra ítélik, és átadják a pogányoknak, hogy kígyólyolják, megkorbácsolják, és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad.” (Mt. 20:18-19)

Nagypéntek Jézus elfogatásával kezdődik, és halálával végződik. Az evangéliumokban is több fejezeten keresztül számolnak be a szentírók ennek a napnak az eseményeiről, nem számítva ide az ószövetségi próféciaokat és a későbbi

fellelhető

Ezért né-
kevés a tel-
elmondásá-
lanatokat

lantani belő-

Nagypén-
pont. Benne
Ószövetség,
éves kijelen-
tett lenyo-
péntek ábrá-

iratokban
utalásokat.

hány oldal
jes történet
ra, csak pil-
lehet felvil-
le.

tek gyűjtő-
van az egész
a több ezer
tésnek sűrű-
mata. Nagy-
zolásának

legszebb példái közé tartozik Munkácsy Mihály Jézus utolsó napjáról festett sorozata; Jézus Pilátus előtt, „Ecce homo” és Jézus a kereszten. Ezen alkotások segítségével szeretném áttekinteni, mi is történt Nagypénteken. Amikor a képekre tekintek akkor, mindig teljes mértékben azonosulni tudok velük. Ott érzem magam a tablóképek forgatagában, a sok arc, tekintet és gesztikuláció között. Érezni lehet a tömegben a félelmet és csüggedést, a reménységet, a passzivitást, a tanítványok tanácstalanságát, hallani lehet a „Feszítsd meg!”-et, és látni lehet számos, az ünnepre Jeruzsálembe érkező szemlélődőt, akik együtt bánkódnak a tanítványokkal, akik csalódottak, mert nem erre a Jézusra vártak, és akik az ártatlan prófétát nem szeretnék halálba küldeni...

Munkácsy Mihály párizsi műtermében megkapta Istentől azt a kegyelmi ajándékot, hogy művészetét felhasználva megmutassa mit is tett Isten a Fián keresztül az emberért. Ha ezekre a képekre tekintünk, akkor érdemes néhány utalás erejéig a képek történetére is visszatekinteni.

A Jézus Pilátus előtt c. kép elkészülte után hosszú ideig egy bevásárló központ bejáratánál volt elhelyezve. A Jézus a kereszten c. képe pedig sokáig Kanadában egy színház raktárában sýnylödött, mint egyes színdarabok épp használaton kívüli háttere. Érdekes, hogy a húsvét ünnepkörébe tartozó nagyon fontos kérdésekkel foglalkozó alkotások a hétköznapok részévé váltak. A festmények profanizálódtak, hiszen kiállították egy üzlet elé, vagy egy rendező mondanivalójának jobb kifejezéséhez díszletként használta fel. Az ALKOTÓN kívül senki sem tudhatja, hogy hány emberhez jutott el rajtuk keresztül húsvét üzenete, melyet nagypéntek nélkül nem lehet megérteni.

Nagypéntek eseményei mögött egy fogalom húzódik meg, a hatalomé, aminek három aspektusa látható a három képen. Az első képen ott van Jézus Pilátus előtt. Az előtt a helytartó előtt, akinek neve tovább él Apostoli Hitvallásunkban, és aki ugyanúgy meghatározza Jézus utolsó napjának menetét, mint tette azt Augusztus császár Krisztus születésekor. Természetesen nem magáért való hiábavalóság mindez, hanem ezen keresztül is közvetíti Isten számunkra, hogy Jézus élő, valódi személy, akinek meg kellett állnia a világi hatalom előtt. Az előtt a világi hatalom előtt, melyre mindig vágyódik az ember, hogy irányíthasson másokat, döntési lehetőséggel rendelkezzen mások felett, amelyért harcolni is képes, amelyet minden áron meg akar szerezni. Nem baj, ha azért esetleg másnak a lelkébe vagy életébe tapos. Csakis egy számít: a hatalom. Hiszen a hatalom megvédi azt, aki gyakorolja, teljesen szabadnak érezheti magát, mert a hatalommal rendelkező mindent megtehet. A képen fontos szerep jut a törvénytudóknak, és alkalmazóknak, akik ismerik a törvényt és a szabályokat. Mindazokat, melyek tényleg elvezették a népet egy-egy kegyelmi pillanatban Istenhez. Ugyanakkor az látszódik, hogy a törvénytudók, és akik hozzájuk csatlakoztak, a szabályoknak - saját érdekeik, pozíciójuk védelmében - szeretnének érvényt szerezni. A törvényértelmezéssel kiskapuk jelennek meg. Valójában nem történik más, mint az hogy, az Istentől kapott törvények görcsös betartatásának felhasználásával, Isten Fiának halálát kérik. Nem értették meg, hogy *„A szombat lón az emberért, nem az ember a szombatért. Annak okáért az embernek Fia a szombatnak is ura”* (Mk. 2:27-28). Isten teremtett rendjében az ember a legfontosabb.

A második képen, az „Ecce homo”-ban a nép jelenik meg, akinek hatalma van szintén arra, hogy valakinek kegyelmezzon, másnak pedig ítéletet hirdessen. A sokaság magában hatalom, könnyen befolyásolható, tehetetlen tömeg, amely vezetőre vágyik. Vannak, akik segítenek választani, mondják, kiáltják hangosan, kit kell megválasztani. Itt éppen a nép választ közfelkiáltással „vezetőt”, a felkínált lehetőségek közül. Vajon él-e a sokaság a kapott lehetőséggel, hatalmával? Sok megfélemlített, tanácstalan, kétkedő arccal szem-

ben sok magabiztos, erőteljesen gesztikuláló ember. Az érvényesül, aki hangosabb és erőteljesebb, annak van igaza, az juthat előbbre. Vannak szép számmal ennek a képnek a szereplői közül, akik bár ott vannak, mégsem mernek megszólalni. Ha van is véleményük, megtartják maguknak. Csak csendesen tekintenek fel Krisztusra. Tudva, hogy a nép hatalma ítéletet hirdet az Ember Fiának. Jézus mindennek aláveti magát, mert célja van ezzel a nagyon kiélezett pillanattal.

A harmadik képen pedig megjelenik Isten hatalma. Kiábrázolódik a kegyelem. A kereszten lévő Krisztus, aki feláldozza magát azokért, akiket szeret, tehát az emberért. Jézus a kereszten megmutatja hatalmát, amikor evangéliumot hirdet az egyik latornak; „*Még ma velem leszel a paradicsomban*” (Lk 23, 43b). A legnagyobb hatalom jelenik meg itt Isten teremtett rendjébe illeszkedve, a testté lett Krisztus, kegyelmet hirdet, úgy teszi mindezt, hogy közben még a római katona is, aki parancsot teljesít, hitvallást tesz róla; „Ez az ember valóban igaz volt.” (Lk. 23:47) Az isteni igazság szemünk előtt legtöbbször láthatatlan, viszont bízhatunk abban a titokban, mely Krisztusban testet öltött. Az Isten ismeri teremtményeit, tudja, hogy önmagukban mennyire esendők és sebezhetőek. Éppen ezért hirdettet evangéliumot Fián keresztül nem egy népnek, hanem az emberiségnek. Ehhez a szabaddalához pedig Krisztus halálán keresztül vezet az út. Az ember csak a példákat érti meg, kérték Jézustól a farizeusok, mutasson valami jelet; „Ez a gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele. Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.” (Mt. 12: 39-40.)

Bár nincs negyedik kép, melyben a megoldás is láthatóvá válna, tudjuk, a prófécia beteljesedett: Krisztus feltámadt. Minden, ami Jézus életében történt, egyetlen egy eseményért, a feltámadásért történt. Nagypéntek tragédiája feloldozhatatlan maradna, az ártatlan vér kiontása miatt. Megmaradna a félelem és tanácstalanság, mely a tanítványokat és a nézelődőket jellemezte, ha nem támadt volna fel Krisztus a halálból. Isten Fia végigjárta az ember útját, megismerte azt úgy, mint mi, születéstől a halálig.

„Mi további hasznot veszünk Krisztus keresztre való áldozatából és halálából?

Azt, hogy az ő halálának erejével a mi ó emberünk Ő vele együtt megfeszítetik, megöletik és eltemettetik, hogy a test gonosz indulatai ne uralkodjanak többé bennünk, hanem mi magunkat hálaáldozatul Ő neki szenteljük.” (H.K. 43. k.f.)

Füle Lajos: Húsvéti Ige

Húsvéti reggel Lepkái írják,
tavaszi kedvvel bimbói nyílják,
zeng a berekben: fűből visítják:
Feltámadott! Feltámadott!

Egei kéklik, Égi madárcák
szelei végig dalolva szántják
zúgják az égig: a légbarázdát:
Feltámadott! Feltámadott!

Dongói dongják Húsvét van íme,
méhei zsongják, Hatalmas I g e
kórusban mondják: zuhog a szívre:
Feltámadott! Feltámadott!

Nirvána vagy Húsvét?

Öreg fejjel már több kórházban feküdtem sok beteggel együtt. Életünkben a betegség nagy nevelőiskola, gondolná az ember.

De valóban az?

A félelem, fájdalom nagy úr, de a beteg szenvedésében a kórházban idő is van bőven beszélgetésre, ismerkedésre.

És a téma?

A koszton, nőkön, politikán kívül sokaknál így hangzik: Mi mindent csinálok én, milyen ügyes vagy okos vagyok én, mi mindenem van stb. Van, akinél ez pont a fordítottja: milyen szerencsétlen ő, mennyire nem törődnek vele stb., sorolva a valós és vélt sérelmeket.

És a LELKE?

Hát bizony mintha a legtöbb betegnek az nem is lenne. A gyógyuló beteg már szövi a holnap terveit. Aki meg a halál felé ballag, félve bár, de reménykedik a gyógyulás csodájában.

És a HALÁL? És mi van a halál után?

Nem egy embertől hallottam: „Nem lehet azt kérem tudni, onnan még nem jött vissza senki.”

Eszembe jut BUDDHA, a nagy „vallásalapító”. Mit is hirdetett? Jókat is, de a summája ez: „Végső cél a Nirvána, ahol minden testiség, érzés, vágy

megszűnik, minden elképzelés, öntudat, mindennek örökre vége” - a teljes nihil.

Ezek után nézzük meg, mit mond erről Gyökössy Endre, lelkész és pszichológus: „Isten világában csodálatos és zseniális rend uralkodik. Márpedig rendetlen, ésszerűtlen és erkölcstelen volna a világmindenség, ha az emberi életet pontosan a legmagasabb pontjain semmisítené meg. Milyen rend az, amelyik önmagán belül kialakít egy jellemet, kicsiszol, kiformáz egy magasrendű értelmet, és amikor kész, egyszerűen megsemmisíti, mintha sohasem lett volna. Ha nem hinnék az örökéletben, meg kellene tagadnom a világmindenség rendjét, ésszerűségét. Hiszek az örökéletben, hiszek a feltámadásban is, mert Jézus Krisztus életének, kereszthalálának egyetlen ésszerű (logikus) folytatása.”

Miért?

Mert Isten kegyelmes szeretete így szól: „Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örökélete legyen.”

Örökélet, hogyan, miképpen?

Kegyelemből, hit által. Ilyen kegyelmi utat kaptunk, Jézus Krisztus nagypénteki áldozata által, annak bűneltörlő, megszabadító, gyógyító ereje révén. Húsvét előszobája Nagypéntek. Isten a Golgotához - lelkileg - odavitt, megvallott bűnöket tudja csak megbocsátani! Vállalnunk és vinnünk kell a bűn nagy batyuját Jézus Krisztushoz. Olyan ez, mint egy kelevény a testünkben, azt ki kell operálni, hogy meggyógyulhassunk.

Ugyancsak kórházi emlékem egy haldokló néninél, aki már a szemét is betakarta a fény elől, de teljesen tudatánál volt, és megkérdeztem tőle – korábbi beszélgetésünkre hivatkozva: Hisz-e a HÚSVÉTON keresztül Jézus Krisztusban, a Megváltóban, a bűnbocsánatban?

- Hát tudja – mondta ő – ez nagyon komplikált dolog.
- Higgye el – mondtam én – ez egyszerű dolog. Elfogadni és hinni kell Isten bűnbocsátó kegyelmét.

A néni aznap este meghalt. Ma sem tudom, „egyszerű” vagy „komplikált” lélekkel búcsúzott-e.

HÚSVÉT

Jézus mondta: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él (a lelke) és aki él és hisz énbennem, az nem hal meg soha (csak a teste) Hiszed-e ezt?

„A halál nem gyerekjáték” Így igaz. Bevallom, én magam is félek a meghalástól, a szenvedéstől. Aztán, fájdalom elbúcsúzni szereteteimtől, a földi élettől, annak szépségeitől. De tudom és hiszem, hogy nem megyek a NIRVÁNÁBA, a nagy

Laci bácsi vallomása

A Fügefa talánya

A **Kereszt-kérdések** útkereső megbeszélés sorozaton sokunknak, de nem mindenképpen az egyik nagy talány volt a következő szakaszok tartalma Márk evangéliumából (Mk 11, 12 – 14, és 20 - 25): „Másnap pedig, amikor Betániából elindultak, megéhezett, és messziről meglátva egy zöldellő fügefát, odament, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert nem volt fügefaérés ideje. Jézus megszólalt, és ezt mondta a fának: „Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé.” A tanítványai is hallották ezt.”

„Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt. Péter visszaemlékezve, így szólt hozzá: „Mester, nézd: a fügefa, amelyet megátkoztál kiszáradt.” Jézus így válaszolt nekik: „Higgyetek Istenben! Bizony mondom néktek, hogy aki azt mondja a hegynek: Emelkedj fel és vedd magad a tengerbe! – és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, amit mond, az megtörténik - , annak meg is adatik az. Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mind azt, amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek. És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.”

Utána néztem a hivatkozott Máté Evangéliuma szakaszoknak is (Mt 21,18-22). Ott a leírás rövidebb, vélt igazságtalansága nem olyan szembeötlő, hisz nincs kiemelve, nem volt fügeérés ideje. A megbeszélést a fügefa történetéről egyetértés nélkül zártuk le. Ki-ki hazament a maga kétségeivel. Magam úgy zártam a gondolatot, hogy remélem, egyszer meg fogom érteni a történet üzenetét.

Mi az, ami zavart keltett lelkemben a történettel kapcsolatosan? Az, hogy annyi jócselekedet, annyi vak, sánta, süket, bélpoklos meggyógyítása után, miért kell azt a szegény fügefát átokkal sújtani, hiszen nincs is fügeérés ideje? Ez igazságtalan! Szöges ellentétben áll az eddig megtapasztalattal. Kell tehát lennie egy jelnek, egy számunkra ma már lefordíthatatlan titoknak, amit a mai ember nem ért. Kaptunk magyarázatot, hogy a fügefa Izrael elszáradó fája, mert nem követi az Igét. Igaznak vélhetnénk, ha Izrael Babilon sorsát követné, de él az ószövetségi hit. Vagy gondoltuk, hogy a fügefának valamilyen ősi jelentése lehetett, ami nem ismert előttünk, kerestük és keressük az emberi magyarázatokat.

A kertünkben nő egy fügefa. Virul és zöldell. Mikor írom e sorokat, nincs fügeérés ideje. Alatta irtottam a gatz, vágtam a fűvet, és kicsit sajnálkozva láttam, hogy néhány csiga is áldozatául esik a fűnyírónak. Legyőzhetetlen hatalomként öldököltem kertünk élővilágát. A mélyből feltörve, eszembe jutott az a rengeteg kín, amely az emberiség történelmét

végigkísérte. Az a számtalan egyéni szenvedés, értelmetlen halál, mikor a szülő temeti gyermekét, a férj siratja megbecstelenített asszonyát, a feleség agyonkínzott, megcsonkított férjét.

Mint téli szélvész után kristályos levegőben a távoli hegyeket, oly tisztán láttam meg hitem gyengeségét. Milyen hit az, amely egy 2000 évvel ezelőtti fügefa sorsán fennakad? Milyen hit az, amely e kegyetlen körforgásban megkérdőjelezi Krisztus cselekedetét, és felmentést keres Neki? Mi lesz ezzel a hittel, ha egyszer valóban megpróbálja az Úr, ha egyszer valóban kísértésbe kerül? Mi lesz akkor, ha személyesen kell majd szembenézniem az igazságtalannak vélt, és számomra elrendelt megpróbáltatásokkal? Csak könyörögni tudok, és leborulni Isten előtt, ne kelljen se nekem, se másnak átélni hasonlókat, és aki átélte, annak adjon hitet és méltóságot, elviselni mindezt.

Nekem a fügefa - e naptól kezdve - gyengeségem jelzőoszlopa. Ha meglátok egyet, belső mosollyal fogadom az enyhe feddést. Mindaddig, amíg nem tudom elfogadni tiszta szívvel, kétségek nélkül az Evangélium ezen sorait, tudni fogom, hogy hitem gyenge, esendő és csak segítséggel maradhat meg.

Köszönöm Uram, hogy megint gyengéden tanítottál!

Kollár György

Gyülekezetünk 2008-ban – 60 évesek lettünk...

Hat évtized az ember életében már nem kevésnek számít. Ekkortájt sokakat egyre többet foglalkoztat az öregedés témája. Gyülekezetek között – viszont – a hatvanéves még viszonylag fiatal, különösen, ha a száz-kétszáz évesekhez viszonyítjuk. Mi, ezért a hatvan évért is nagyon hálásak vagyunk Istennek. Hálás és örömteli szívvel gondolunk vissza a 2008-as esztendő gyülekezeti, évfordulónkhoz kapcsolódó és egyéb ünnepeire, hétköznapjaira.

A vasárnap délelőtti istentisztelet az az alkalom, amikor lehetőség szerint az egész gyülekezet együtt van a templomban, és gyülekezetünk minden rétege együtt hallgatva az Igét, gyakorolja a közösséget. Nagy örömmünk, hogy épületünk alagsorának átalakításával, felújításával nyertünk még egy helyiséget. Ez a terem most a gyermekeké és fiataloké. A vasárnap délelőtti istentisztelettel egy időben, a gyermekek itt hallgathatják Isten beszédét életkoruknak megfelelő módon. Ez utóbbit szerettük volna segíteni azzal, hogy tervbe vettük a gyermekcsoport kettébontását, ennek

megva-lósulása átnyúlt e mostani, 2009-es évre. Így, most már külön foglalkozunk az óvodáskorúakkal és első osztályosokkal egy csoportban, illetve másik csoportban a többi iskolással. Vallástanárunk és két gyülekezeti tagunk (egyikőjük világi állásban lévő, de vallástanár képesítéssel rendelkezik, másik testvérünk pedig óvodapedagógus) vezetésével ismerkednek ezek a gyermekek Isten beszédével, országával.

Kérem, imádkozzunk még további szolgálattevőkért a gyermekekkel való foglalkozásokhoz!

Másik örömünk, hogy a földszinti részben (a templom mellett) lévő szobát berendezhettük az *egészen kicsi gyermekek, illetve szülőjük* számára. Itt – televízió - az egész istentiszteletet nyomon követhetik a szülők, miközben akár megetethetik, tisztába tehetik kicsinyeiket.

Magasztaljuk Urunkat azért, hogy így most már valóban minden korosztály megtalálhatja helyét gyülekezeti házunkban. Ne feledjük azonban, tőlünk is függ, hogy lelki otthonunkká válhat-e az Isten háza, az épületünk! A falak nem sugároznak magukból meleget. Belőlünk áradhat az, ha szívünket újra meg újra odatárjuk Isten elé!

Minden hónap második vasárnapján istentisztelet után közös imádkozásra, *imaórára* – hálaadásra, közösségi ügyeink Isten elé tárására, betegjeinkért, nehézségekkel küszködőkért könyörgésre - gyűltünk össze gyülekezeti termünkben.

Hétfő esténként korábban szintén istentiszteletet tartottunk. A 2008-as esztendőben azonban ez az alkalom átalakuláson ment át. Hiszem, Isten vezetése eredményeként *a Kereszt-kérdések kurzus ideje lett a hétfő este*. Az egyház küldetése: tegyetek tanítványokká minden népeket – az Úr Jézus szavai ezek. Kerestük imádságos lelkülettel ennek „hogyan”-ját. S így hozta elénk ezt a lehetőséget az Úr. E kurzus tíz estéjén és egy hétvégén a keresztyénség fontos kérdéseivel ismerkedhetnek meg a résztvevők: Ki Jézus Krisztus? Miért jött el a földre? Miért halt meg? Kicsoda a Szentlélek? Mi az ő munkája? Hogyan vezet Isten? Mi az egyház, a gyülekezet? Mit jelent Krisztus követése? Ilyen és még egyéb izgalmas kérdésekre keressük a választ ezeken az alkalmakon.

A 2008-as esztendőben tavasszal és ősszel tarthattunk egy-egy kurzust. Első kurzusunkon tizenegy, másodikikon hat résztvevővel. Ha valaki azt mondja, Ő nem tudja elképzelni, hogyan munkálkodik Isten ma, egy ilyen kurzuson (is) rá lehet csodálkozni!

Szerdai nyugdíjas délelőttijeinken 2008-ban is készültek fáslik leprások számára. Ezek aztán Egyházunk Lepramissziójának közvetítésével jutnak el a betegekhez. Karácsony előtti utolsó alkalmunkra most is hoztunk el autóval olyan testvéreket, akik már nem tudnak (vagy csak nagy nehézségek árán) eljönni a gyülekezetbe. Úrvacsorás istentiszteleten ünnepeltünk

együtt.

A csütörtöki bibliaóráinkon Pál apostolnak a Filippibeliekhez írott levelét tanulmányoztuk közösen, illetve elkezdtük a Bírák könyvét, melyet e mostani esztendőben folytatunk.

Péntek délutánokként tartottuk a gyermekek számára a konfirmációs órákat. Felkészítésük két tanéven keresztül folyik. Ez a csoport 2009 májusában fog számot adni tudásáról, illetve vallást tenni hitéről. Imádkozzunk értük is, hogy vágyakozzanak a hit ajándékára, és Isten áldja meg e vágyukat beteljesedéssel.

A fiatal korosztály tagjai - egyéb közös programjaik mellett - *péntek estétként* találkoztak egymással az *ifjúsági bibliaórákon*.

A másik péntek esti alkalmunk a bibliakör, tagjai 30-50 év körüliek. Ők a Biblia talán legnehezebb könyvét, a Jelenések könyvét próbálják megfejtetni.

Istentiszteleteket tartottunk – kéthetente – *a Kamaraerdei Idősek Otthonában.* Hasonló jellegű intézmény nyílt 2006-ban Kamaraerdőn a Zombori utcában. Ebből az otthonból az érdeklődő reformátusokat elviszük autóval a Kamaraerdei Idősek Otthonában tartott istentiszteleteinkre.

„Hogyan tapasztalhatom meg Jézus Krisztus hatalmát az életemben?” – erre a kérdésre Márk evangéliuma alapján kaphattunk választ Cselényi László lelkipásztor közvetítésével - *evangélizáció* keretében április utolsó három estéjén.

A hittanosokat és szeretteiket minden hónap (nyári hónapok kivételével) negyedik vasárnap délutánjára *családi istentiszteletre* hívtuk. Ezeken az alkalmakon az evangélium elsősorban a gyermekek nyelvén hangzott.

Május 24-én délután *gyülekezeti termünket a Szabolcs-Szatmár-Beregből elszármazott reformátusok töltötték meg.* Megterített asztal mellett hangzott Isten beszéde, énekeltük a zsoltárokat, ismerkedtünk egymással, elevenítettünk fel régi emlékeket.

Június 6-án gyülekezetünk vállalkozó szellemű gyermekei, fiataljai és felnőttjei ismét „birtokba vették” a *makkosmária*-i templom melletti zöld területet. Különbőféle nyáron sült finomságokkal verte el éhét a társaság. A gyermekek és fiatalok pedig éltek a füves terület adta lehetőségekkel, fociztak, játszottak.

Nyári *gyülekezeti csendes-hetünket* a zempléni Széphalmon tartottuk július 7-13. között. A hét témája: Kapcsolataink. Ennek során olyan – sajnos lassan kiveszőfélben lévő - értékekről is beszélgettünk, mint tisztelet, megbecsülés, bizalom.

A hatvanadik évfordulás ünnepség-sorozatra október 7-12. között került sor. 7-én este megnyitottuk a budaörsi művészek alkotásaiból összeállított „Biblia a művészetben” című kiállítást. Szerdán és pénteken este

Berkesi Gábor és P. Tóth Béla – korábban itt szolgált lelkipásztorok – előadásait hallgattuk meg, melyek témájukkal a Biblia évéhez kapcsolódtak.

Vasárnap délelőtt ünnepi istentiszteleten adtunk hálát Istennek gyülekezetünkért, az Ő megtartó kegyelméért. Isten beszédét egyházmegyénk akkori esperese, Fónagy Miklós hirdette. Vasárnap este Róbert György és Szabó István blockflöte- és lantművészek hangversenyével zárult az ünnepség-sorozat.

Örökkévalóság vasárnapján mindnyájunkhoz, de közöttünk különösképpen is a gyászolókhöz szóló Isten vigasztaló beszéde. Kegyelettel emlékezünk azokra, akiket az élet Ura az elmúlt esztendőben hívott haza.

Gyülekezetünk ötletgazdag és szorgos kezű asszonyainak köszönhetjük a *karácsonyi vásár* létrejöttét, megrendezését.

Az ének-zene iránt érdeklődők 2008-ban, a már említett koncerten kívül – szervezésünkben - egy *kórushangversenyen* és egy *zenés adventi esten* hódolhattak nemes „szenvedélyüknek”.

Az elmúlt esztendőben a *fizetett munkatársak közötti személyi változás*-nak is tanúja lehetett a gyülekezet. A 2007-08-as tanévben Bogyó Judit beosztott lelkész szolgált a gyülekezetben. Elsőrendű feladata az iskolai hittanoktatás volt. Juditot és férjét Isten kisfiúval áldotta meg. Az Úr őrizze őket! Ezért e mostani tanévben már György Tímea vallástanár tartja a hittanórákat. Isten áldását kívánjuk életére, családjára, munkájára!

Az elmúlt esztendőben gyülekezetünkben 15 *keresztelés* volt. *Házasságkötésére* Isten áldását 3 pár kérte. Vigasztalásul 32 *temetésen* hirdettük Isten Igéjét.

Köszönöm közvetlen munkatársaimnak: vallástanárunknak, megbízott gondnokainknak, orgonistáinknak, gyermek- és ifjúsági munkásainknak, pénztárosunknak, a Kereszt-kérdések kurzus szolgálóinak, iratterjesztőnknek, a Presbitériumnak, az Arculattervező Bizottság tagjainak segítségét, hűségét és szolgálatát.

Istennek hálát adva köszönjük a rendszeres és alkalmi szolgálatokat és adományokat gyülekezetünk minden tagjának, akik sokat segítettek imádságokkal, szeretetszolgálati munkákban, úrasztali jegyek adományozásával, műszaki és javítási munkák elvégzésével, hírlevelek létrejöttében, kézbesítésével, vásárlásokkal, természetbeni adományokkal (pl. süteményekkel)...

Bocsánatot kérek mulasztásainkért, hibáinkért, és ha véletlenül vagy félreértésből valakit akaratunk ellenére megbántottunk volna.

Minden kedves Testvéremnek Áldott Húsvétot kívánok!

Petőné Püski Ilona
lelkipásztor

Kedves Vendégeink, szeretett Gyülekezet!

Mi, 21. sz. emberei ünnepelni sem tudunk már felszabadultan, mégis igazán szépen. Egy héttel ezelőtti istentiszteletünkön számvetésre hívtak bennünket a felolvasott bibliai szakaszok. Azért, hogy ünneplésünk ne felszínes legyen. Megérthettük Isten beszédéből a helyes szempontot is számvetésünkhöz. Statisztikai adatok, számok helyett az vált kérdéssé: *vajon Istentől kapott küldetésünket betöltöttük-e?* Tudtunk-e sóvá válni városunk lakói számára? Számvetésünk közben a 255. ének soraival vallhatjuk: Csudaképpen én vigasztalást veszek, Cselekedetidre hogyha tekintek... Ugyanakkor mulasztásainkat, gyengeségeinket, kishitőségünket sem hallgathatjuk el. Ezekre gondolva másik énekünk sora fakadhat fel szívünk-ből: Álmélkodással csodáljuk véghetetlen szerelmed...

Ma ezt a gondolatsort folytatom. Küldetésünk még hűségesebb betöltéséhez fontos, hogy *mindennapjaink állandó ritmusává váljon: Jézus Krisztushoz odamenni, elcsendesedni Előtte, hallgatni Őt, beszélgetni Vele*, majd így kimenni "a belső szoba csendjéből" a világba, s engedni, hogy áradjon belőlünk amit "bent" kaptunk, átéltünk. Krisztus szavai, szeretete, türelme, szelídsége, ereje. Ebben segítenek a gyülekezeti alkalmak is. Hála Istennek, most már a külső körülmények megfelelőek ahhoz, hogy igazán itthon lehessünk ebben az épületben.

Gyülekezetünk különböző korosztályai számára igyekeztünk ezt biztosítani. Az alagsor bővítésével újabb helyiségekkel gazdagodtunk. Külön gyermek- és ifjúsági termet tudtunk így kialakítani. A jól felszerelt gyülekezeti konyhánk pedig már nemcsak a zsíros kenyér és tea elkészítését teszi lehetővé, hanem főzést, sőt sütemény sütését is. Korábbi gyülekezeti termünk pedig megújulva több funkciót is el tud látni. Ott is követhető az istentisztelet tévé képernyőjén. Méltó helye a Kereszt-kérdések kurzusnak is, melyen a résztvevők a keresztyénség alapvető tanításaival ismerkedhetnek meg az együtt elköltött vacsora után.

Szeretetvendégségeket tarthatunk ott, immár úgy, hogy körbe lehet ülni asztalokat is. Az eddig csak tervezett istentisztelet utáni teázásokat, beszélgetéseket is elkezdhetjük most már - ugyancsak ott.

Sok szeretettel hívok most is mindenkit alkalmainkra, a Jézus Krisztussal való közös együttlétekre! Azért, *hogy a világban járva-elve sóként tudjuk ízesíteni a körülöttünk élők életét.* Ez a másik irány. Kimenni a belső szoba csendjéből. Kimenni a templom, a gyülekezeti ház falai közül mindazzal, amit ott kaptunk az Úrtól.

Ehhez pedig erőt adhat a gyülekezet történetére való emlékezés is. Templom, épület még nem volt a 20. sz. első évtizedeiben. Istentiszte-

letet azonban már tartottak. Hol? A vasútállomás várótermében. Majd az alapító *Nagy és Csákány család* otthonaiban. Itt szeretném a Csákány házaspárt nagy szeretettel köszönteni! Később a Nagy család vendéglőjének nagytermében. Kint a világban hangzott az Isten beszéde, mely életet teremtő, újjáteremtő, megújító szó. Ennek nyomán növekedni kezdett a gyülekezet.

Nekünk - hála Istennek, s köszönet az alapítóknak - van már épületünk. S most, amikor Isten megtartó kegyelméért és megújult épületünkért hálát adunk, biztatok minden kedves budaörsi keresztyén testvéremet, tegyünk meg mindent azért, hogy sokaknak lelki otthonná váljék ez a ház. S arra is: merjük elhagyni e falakat!

Váljon minél többünk otthona is istentiszteleti helyé. Azért is, mert úgy élünk benne. S azért, mert meghívjuk oda a szomszédokat, az utcában lakókat, s együtt beszélgetünk Isten nagyszerű tetteiről.

Végül *szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik épületünk felújításában bármilyen módon is részt vettek.* Egyházkerületünk, megyénk vezetőségének segítségükért! Városunk polgármesterének, képviselő-testületének anyagi támogatásukért! Külsős segítőinknek: Státikusunknak, *Somlai Miklós* úrnak, gépészeti szakemberünknek, *Páter József* úrnak. *Szabó Erzsébet* művésznőnek az úrvacsorai jegyeket ábrázoló ólomüveg-ablakért. *Elekes Ferenc* baptista testvérünknek, építési vállalkozónak és csapatának munkáiért, melyek közül nem egyet Isten dicsőségére ajánlottak fel. *Szentmiklósi József* villanszerelőnek sok, szeretetből végzett munkájáért.

Kedves gyülekezeti tagunknak, tervező mérnökünknek, és az építkezés felügyelőjének, *Elekes Lászlónak*, sokunk Laci bácsijának, kinek figyelmét az egészen apró berendezési tárgyak elhelyezése sem kerülte el. *Presbitereinknek*, kik anyagilag jelentős mértékben támogatták a felújítást, aki pedig tehette sok-sok kétékezi munkával.

Gyülekezetünk tagjainak, akik Isten, az Ő háza iránti szeretetből fáradoztak itt.

Isten áldjon meg mindnyájunkat úgy, ezt a gyülekezetet, városunkat, hogy mindig sokan legyenek, akik a zsoldárossal együtt vallják:

"Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet. Mert ezt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég." (Zsolt. 89: 1,2.)

(Elhangzott az egyházközség önállóvá válásának 60. évfordulója alkalmából tartott ünnepi istentiszteleten.)

Visszatérés a szolgálatba

Remélem, nem vagyok teljesen ismeretlen a gyülekezet számára, hiszen rövid időt (2001/2002 tanév) már tanítottam a budaörsi iskolákban.

Ezek az évek nagy változást hoztak az életemben. Új lakhely, új gyülekezet, új iskolák - nehéz időszak volt, de Istennek legyen hála, mindvégig megtapasztaltam, hogy nem vagyok egyedül. Az Úr fölöttem tartotta a kezét, és igazi lelki otthonra találtam a gyülekezetben, támogatásra a szolgálatban a lelkipásztor személyében, és kedves, nyíltszívű gyermekekre az iskolákban.

Ennek az időszaknak vetett véget egy újabb áldás az életemben, az Úr Isten sok évi imádságunkra gyermekáldással válaszolt. 2002-ben megszületett fiunk, Bálint, 2005-ben Csenge lányunk. Így a következő 6 évet gyerekeim nevelésére szántam. Ez időszakban az érdi gyülekezetnek voltunk a tagjai, és itt szolgáltam a gyerekek között.

Sok imádság és vívódás előzte meg a visszatérésemet, hol találok újra helyet, hol akar az Úr látni engem? Újra megszegényített a mennyei gondviselés, amikor arra a helyre térhettem vissza, amelyben már nem is reménykedtem.

Megint nehéz napok, de ezúttal már kedves, ismerős arcok a gyülekezetben, ismerős iskolák új gyerekekkel. De Isten Igéje örök, és az én elhivatásom is ugyanaz maradt: "Menjetek, tegyetek tanítványokká minden népeket..."

Nagy öröm számomra, hogy heti két alkalommal 12 osztályban végezhetem a magvetés munkáját a Mindszenty József iskolában, és minden héten egyszer ott lehetek az önkormányzati iskolákban, azok között a gyerekek között, akik odaszánnak egy órát, hogy megismerkedjenek Isten Igéjével.

Ugyanakkor érzem a súlyát is e szolgálatnak, hiszen a „jövő gyülekezet” növekszik e gyerekekben. Így hát kihasználom a lehetőséget: kérem a gyülekezetet, ne szűnjenek meg imádkozni e gyerekekért, hogy „az elvetett mag jó földbe hulljon, és gyümölcsöt teremjen.”

Egy kis történettel zárom soraim, és kívánom mindenkinek, hogy ez ünnep alkalmával is újra találkozása legyen az élő Úrral:

„Észak-India egyik falujának a piacterén prédikált egy misszionárius.

Beszéde után egy mohamedán lépett oda hozzá, és megvető hangon így szólt:

- Remélem, nem tagadod, hogy mi mohamedánok olyan valamivel rendelkezünk, ami nektek keresztyéneknek nincsen.

- És mi lenne az?- kérdezte a misszionárius.

- Ha mi Arábiába zarándokolunk, ahol Mohamed meghalt, megtaláljuk a koporsóját, amelyben még mindig ott fekszik. Ti, keresztyének viszont Jeruzsálemben csak üres sírt találtok.

- Éppenséggel az a mi nagy örömünk, hogy a mi Urunk és Megváltónk sírja üres. A ti Mohamed prófétátok halott, ezért fekszik még mindig a koporsójában. A mi Urunk nem halott, Ő él. Jézus sírja azért

György Tímea
vallástanár

KÁLVIN ÉV

Kálvin János születésének (1509. július 10.) félévezredes jubileuma alkalmából kimagasló jelentőségű reformátorunk emlékének adózva, munkássága előtt tisztelegve, ez évi hírleveleinkben írásaiból egy-egy részletet kívánunk közzétenni. Forrás – Dr. Bolyki János: *Válogatás Kálvin János írásaiból* című kötete. A válogató az egyes, fejezetekbe foglalt részek előtt - magyarázatként - rövid ismertetést írt.

I. KÁLVIN ÖNMAGÁRÓL

„Rettenetes küzdelmek között éltem itt” (Búcsúzó szavaiból)

Kálvint zárkózott emberként szokták emlegetni. Feleslegesen valóban nem beszélt önmagáról. Éppen ezért nagyhatásúak lelke mélyéről előtörő vallomásai. Megtudjuk belőlük, hogy nem a saját jószántából lett reformátor. Elvonultságra és nyugalomra vágyott. De kötelességének tartotta, hogy honfitársai, az üldözött francia protestánsok védelmére megírja hamar híressé vált könyvét (A keresztyén vallás rendszere - Institutio). Később, a genfiiek hívásában „Isten súlyos kezét” vette észre s elvállalta az ottani lelkipásztori állások egyikét. Tevékenységét így foglalta össze: „nehéz küzdelmek közt éltem itt”. Milyen őszinte alázattal vallja, hogy ő is irgalomra szoruló bűnös! S milyen hálásan köszöni meg Istennek, hogy ennek ellenére tetszett Neki őt felhasználni! Életét „Isten előrelátásának rejtett ösztökéje” irányította mindvégig.

Istennek legyen hála, az evangéliumban sokkal jobban elő-rehaladtunk, hogy életünk például ne szolgálhatna tisztaság, jóság, könyörületesség, mértékletesség, türelem, szerénység és bármiféle erény dolgában gyalázó-inknak is. Hogy mi Istent őszintén féljük és tiszteljük, már abból is nyilvánvaló, hogy mind életünkkel, mind halálunkkal az ő nevét törekszünk megszentelni (E1őszó 31-32)

Apám már, mint gyenge gyermeket, az isteni tudományokra szánt engem. Amikor azonban meglátta, hogy a jogtudomány nagyobb kilátásokat ad, ez arra készítette, hogy hirtelen megváltoztassa tervét. Így történt, hogy a filozófiai tanulmányokat a jogival cseréltem fel. Apám akarata iránti engedelmességből hűséges maradtam ehhez a tudományhoz. De végül is Isten előrelátásának rejtett ösztökéje életemnek más irányt adott. Nagyon bele voltam merülve a pápaság babonáiba úgy, hogy nem volt könnyű kifaradni engem ebből a mély mocsárból. Ezért az Isten belőlem hirtelen megtéréssel fogékony tanulót formált - bár lelkem, ifjúságom ellenére, nagyon kemény volt. Az igazi kegyességből alig kóstitoltam meg valamit, máris lángoló buzgóság gyulladt fel bennem aziránt, hogy továbbhaladhassak abban. Úgyhogy, egyéb tanulmányaimat, ha nem is hanyagoltam el, mégis kevésbé buzgón végeztem.

Még egy év sem telt el, s azok, akik tiszta tanításra vágytak, eljöttek hozzám tanulni, habár én magam is még újonc voltam. Természetem szerint bártortalan vagyok, mindig a rejtettséget és a nyugalmat szerettem, ezért mindig ismeretlen akartam maradni. De ez oly kevésbé sikerült nekem, hogy minden rejtkehely, melybe elbújtam, nyilvános iskolává lett. Míg az én szándékom az volt, hogy észrevétlenül a nyuga-lomnak éljek, Isten mindig úgy vezetett, hogy nem engedte meg a nyugalmat, míg végül, ellenállásom dacára, belevont a nyilvános életbe. Elhagytam hazámat, és azzal a szándékkal utaztam Németországba, hogy ott, egy rejtett zugban, a rég-óta meghíusult nyugalomnak éljek. De egészen más történt. Bázelen tartózkodtam ismeretlenként. Akkoriban Franciaországban sok kegyes embert elégettek. Ezek a máglyák a németek egy részét nagy gyűlölettel töltötték el. Hogy ezt megfékezzék, istentelen és hazug könyveket terjesztettek, melyekben úgy állították be a dolgot, mintha azok, akiket ily kegyetlenül üldöztek, egyebek sem lennének, mint újrakeresztelők és lázongók, kik visszas tanításukkal nemcsak a vallást, de az egész társadalmi rendet fel akarták forogni. Kötelességemnek tartottam, hogy ezek ellen a vádak ellen erőm szerint fellépjek. Sőt, ez volt az oka annak, hogy keresztény rendszeres tanításomat (Institutio) közre bocsássam. Ezzel akartam testvéreinket - kiknek halála becses volt Isten előtt - a meg nem érdemelt szégyentől megszabadítani.

... De aztán ott marasztalt Genfben nem is annyira a ta-nács és a bizta-tás, mint inkább Farel Vilmos kívánsága, de úgy, mintha Isten maga tette volna rám súlyos kezét az égből... Olyan nagy volt a város üdvéért való gondom, hogy nem haboztam volna meghalni érte, de félelmem meg sok nehézségre mutatott rá, úgyszólván meg kellett gondolnom: vajon, magamra vegyek-e ilyen nehéz terhet... Hosszúra nyúló történet lenne, ha el akar-nám beszélni, hogy azóta, milyen sokféle harcban álltam, és Isten miként

Könyvajánló

Kedves Testvérek!

Most rendhagyó módon ajánlok egy könyvet.

Hívó barátom egyetemista fia könyvére szeretnem felhívni a figyelmü-
ket! A könyv Húsvétra fog megjelenni, és nálam is megvásárolható lesz.

Aki megveszi, kicsit hozzájárul a nehéz anyagi helyzetben élő, hívő család sorsának megkönnyítéséhez.

Ajánlja az író saját művét! Íme:

Ragyogva tűz a napsugár
Írta: Pölcz Ádám

Isten létezésének és működésének mikéntje a kezdetektől fogva rejtett dolog az emberek előtt. Nem láthatjuk, nem érinthetjük, és kapcsolatba is csak imádság révén léphetünk vele. Ez azonban sokaknak nem elég. Ők ilyenkor - talán tudtukon kívül - a bibliai Tamás példáját követik, aki csak akkor volt hajlandó elismerni Jézus feltámadását, amikor saját szemével bizonyosodott meg erről. Hogyan lehet akkor mégis, hogy annyian feltétel nélkül hisznek a feltámadásban és az örök életben?

A történet négy barátról szól, akiket ez az örök emberi kérdés köt ösz-
sze. Mindennapjukat - már gyermekkoruktól kezdve - egy gyülekezet kö-
zösségében töltik, ahol megtanulják azokat a szabályokat, normákat, ame-
lyek az egyház működésének alapját adják. Látszólag minden úgy műkö-
dik, ahogyan kell, azonban a dolgok mélyére nézve több kérdés is felszín-
re kerül.

A temetés után Péter úgy dönt, hogy szakít eddigi életével: elveszti a bizalmát abban, akibe azt 28 éven keresztül vetette. De igazi volt-e ez a bizalom, vagy csak a szülők iránti köteleességtudás munkálta ezt a kapcsolatot? A gyermekkor néha még vissza-visszaköszön, és az időközben ke-
letkezett úrt Valaki igyekszik betölteni. Az ember pedig a fejéhez kap a

hirtelen felismeréstől: tényleg csak annyit kellett volna mondania, hogy „igen”?

Hogyan lehet fenntartani a tökéletes énképet, és hogyan lehet feltételek nélkül, megadással odabízni magunkat a cél érdekében egy láthatatlan Istenre? Ez a kérdés a feszültség egyik alapja. A válasz pedig a tapasztalatban rejlik. Abban, hogy hajlandó vagyok-e nyitott füllel odafigyelni arra, amit hallok, és kinyitom-e a kulcsra zárt ajtót, amelybe talán még nem rozsdásodott bele teljesen a kulcs. Vannak, akik csak az emberekben bíznak, és nem veszik tudomásul, hogy még a legjobb barátoknak is lehetnek titkaik egymás előtt. Istent mindig könnyű okolni a velünk történt szerencsétlenségekért és átverésekért, de ezzel a viselkedéssel csak a segítő kezdet lökjük el magunktól. Nehéz úgy hinni, hogy nem kapaszkodunk abba, akiben hiszünk. Igazából nem is lehet.

Ezért ajánlom ezt a művet fiataloknak, barátainknak, akik úgy érzik, hogy nyitottak a változásra. Azoknak, akik úgy érzik, hogy kérdéseik vannak Vele kapcsolatban. De nem csak nekik, hanem szüleiknek, nagyszüleiknek, barátaiknak és mindenkinek, akivel mindennapi kapcsolatban vannak. Mert mindenki megértheti azt az üzenetet, amit Isten közvetít felénk. Nem egy vaskos teológiai eszmefuttatás jelenik itt meg, hanem egy mai fiatal gondolatai arról, aki mindennapi életünk mozgatója.

A napfény motívuma végigvonul a történeten. Mindig ott van, csak észre kell venni. Így van ez a mindennapokban is. Amikor sötét éjszaka van, vagy felhők takarják el a szemünk elől az áldott fényt, akkor is hinni kell, hogy ez csak egy átmeneti állapot. A történet egyik főszereplője már akkor kap észbe, mikor elveszített valakit. Pedig a lehetőség gyermekkorától adott volt. **A történet fontos üzenete:**

igyekezzünk Isten útját választani!

Pölcz Ádám

Közléteszi:

Adorjáné Mátyási Edit
iratterjesztő

Gyülekezeti csendeshetünket 2009. július 6-12-e között rendezzük Bakonybélben. Részletesebb írásos tájékoztatót - rövidesen - templomunkban, illetve lelkeszi hivatalunkban lehet kapni !

A személyi jövedelemadó 1 + 1%-ának jótékony célú felajánlására továbbra is lehetősége van azoknak, akik ezzel élni kívánnak.

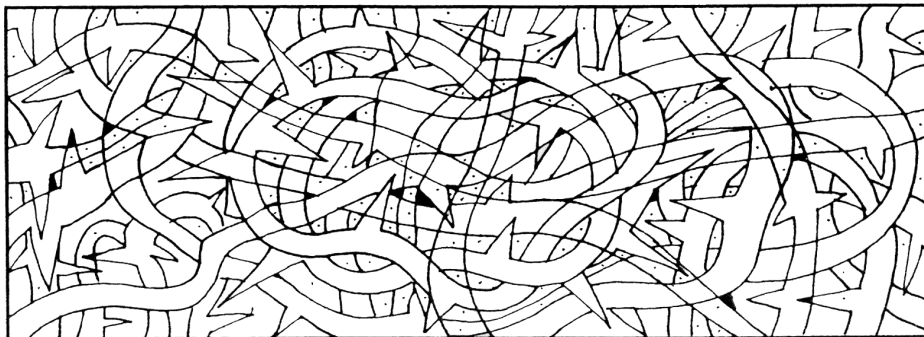
Kérjük testvéreinket, hogy ezt a Magyarországi Református Egyház (technikai kód: 0066) illetve a Pro Ecclesia Budaörs Alapítvány (adószáma: 19182315-1-13) javára tegyék meg.

Gyermekoldal

Jézust a Koponyák hegyén feszítették keresztre. Ha megfejted a keresztrejtvényt, megtudod ennek a hegynek a másik nevét!

Péter háromszor is ... Jézust
Ezt tette a kakas
Ezzel köszöntötték Jézust
Csúfol, más szóval
A Nagytanács tagjai
Ebből volt Jézus koszorúja
Jézus vallatójának a neve

Emlékszel még, mit tettek a gúnyolódnak Jézus fejére? Színezd ki a pontokkal megjelölt részeket, és megláthatod!

A húsvéti ünnepekörből néhány mondat a gyerekek szájából:

Az Úr Jézus számárháton "lovagolt" be Jeruzsálembe.
Jézus Krisztus elé "nádat" és "pulóvereket" terítettek.
Az Úr Jézus "emeletes szobában" fogyasztotta el az utolsó vacsorát.
Amikor Péter megtagadta Jézust, megszólalt a "harang".
Pilátus, "a főkapitány" hallgatta ki Jézus Krisztust.
Az Úr Jézus helyett "Barbarát" engedték szabadon.
Három asszony ment a sírhoz, hogy "kölnit" vigyen.

Egyházközségünk a Budaörs Rádióban

A hír egyszerűen hangzik: tavaly december óta egyházközségünk havi egyórás adásidőt kapott a Budaörs Rádióban. Amilyen egyszerű a hír, olyan bonyolult kérdéseket vet fel: mi legyen az adásokban? Ki dönti ezt el? Egyáltalán ki és hogyan készíti el az adásokat? Mint gyülekezetünk „technikusa”- aki már több száz felvételt készített istentiszteletekről és egyéb alkalmakról - csöppentem bele egyik percről a másikra ebbe a feladatba. Egyszerre örültem neki és félttem tőle. Hajdanvolt stúdiós múltam emlékében élt az „ahány perc, annyi óra” elv, ami jelzi a szerkesztett, vágott hanganyagok előállításának magas munkaigényét. Rádásul nemcsak technikai kérdések, hanem szerkesztői feladatok is felmerülnek. Végül, mintegy egyheti munkával felkészültem a körülbelül 15-20 hanganyag-darabkából álló műsorok számítógépes készítéséből, keveréséből. Nagy könnyebbséget jelent a szerkesztésben a több száz archív hanganyag, és az, hogy ezeket mind én készítettem, végig ülven és végig hallgatván az alkalmakat. Az első három adás után több biztatást kaptam, és a rádiósoknak is tetszett a hanganyagok minősége.

Egyszer a Keleti Pályaudvar környékén autózva tapasztaltam, hogy a rádióadás még ott is vehető, így elvileg igen széles körhöz juthat el az üzenet. Az üzenet formába **öntéséhez várok ötleteket, segítséget**. Igen sokat segítene, és hitelessé, emberközelivé tenné az adásokat egy-egy személyes megszólalás, vallomás, bizonyoságtétel. Így **várom hangok, arcok, emberek jelentkezését**, akik beszélnének magukról, életükről, Istennel való kapcsolatukról. Mindezt teljesen közvetlen, négyszemközti stílusban, ami alkalmas arra, hogy felkeltse a hallgatók figyelmét. Ha valaki pedig arra érez képességet, hogy segítsen ily módon megnyilvánulni a riportalanyoknak, akkor riporterként is igen sokat tudna segíteni.

A Budaörs Rádió az FM 104.8 MHz frekvencián vehető, illetve interneten is hallgatható. Honlapjuk címe: <http://www.budaors-radio.hu/>

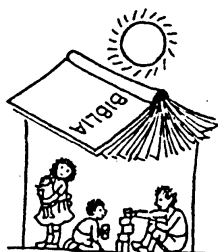
Adásaink négyhetenként kerülnek sorra, a következő adás március 15-én, majd ismétlődően 28 naponként, vasárnap délután 14 órakor. Ha valaki kíváncsi az eddigi három adásra, akkor azt a gyülekezetünk honlapján hallgathatja meg: <http://refbudaors.hu>

Tóth György István

Ünnepi gyülekezeti alkalmak

Április 8. 18.00 óra Bűnbánati istentisztelet
Április 9. 18.00 óra Bűnbánati istentisztelet
Április 10. 10.00 óra Nagypéntek – Istentisztelet, passió
Április 10. 18.00 óra Bűnbánati istentisztelet
Április 12. 10.00 óra Húsvétvasárnap – Úrvacsorás istentisztelet
Április 13. 10.00 óra Húsvéthétfő - Úrvacsorás istentisztelet
(Kérésre beteg vagy idős testvéreinknek az Úrvacsorát házhoz visszük.)

Iskolai hittanórák

Esze T. u-i Ált. Iskola	csütörtök	13:00
Rózsa u-i Ált. Iskola	péntek	12:50
Kesjár Cs. Ált. Iskola	hétfő	13:50
Bleyer J. Ált. Iskola	kedd	12:50
Herman O. Ált. Iskola	kedd	13:50
Mindszenty J. Ált. Iskola	órarend szerint, minden nap délelőtt	

Állandó gyülekezeti alkalmak

Vasárnap 10.00 óra Istentisztelet
Vasárnap 10.00 óra Gyermek-istentisztelet (két csoportban)
Hétfő 19.00 óra Kereszt-kérdések kurzus
Kedd 10.00 óra Istentisztelet a Kamaraerdei Idősek Otthonában (kéthetente)
Szerda 9.00 óra Nyugdíjas-délelőtt
Csütörtök 18.00 óra Bibliaóra
Péntek 15.30 óra Konfirmációs óra
Péntek 19.00 óra Ifjúsági bibliaóra
Péntek 19.00 óra Bibliakör

Imaóra minden hónap második vasárnapján az istentisztelet után.

Budaörsi Református Egyházközség
2040 Budaörs, Clementis L. u. 5.
Tel/fax: (23) 415 205
Internet: <http://www.refbudaors.hu>
e-mail: gyulekezet@refbudaors.hu

Szerkesztő:
Györgyakab Endre
Felelős kiadó:
Petőné Püski Ilona
Tördelés:
Homonnay-Beke Enikő